

Openbaringskennis

Andrew Wommack

Oorspronkelijke titel: Revelation Knowledge

als MP3 bestand te downloaden van: <http://www.awmi.net/extra/audio/c04>

Vertaling 2007 Wiebrig Calderhead

Vandaag ga ik het hebben over spreken in tongen. Ik ga dit toepassen op hoe we openbaringskennis van God krijgen. Ik weet dat velen van jullie niet in tongen spreken, dat je het jezelf niet hebt toegeëigend. Er zijn misschien zelfs mensen die erop tegen zijn en denken dat het van de duivel is. Ik heb niet de tijd om te onderwijzen of spreken in tongen wel of niet voor deze tijd is. Daar ga ik nu niet op in. Maar bij wijze van inleiding wil ik zeggen dat spreken in tongen een belangrijk deel is van alles wat God in mijn leven heeft gedaan. Een enorm grote hoeveelheid van de openbaring van Gods Woord die Hij aan mij gegeven heeft, schrijf ik toe aan het spreken in tongen. Hier ga ik dus over onderwijzen. We gaan praten over het spreken in tongen en dit in het bijzonder in relatie met openbaringskennis en hoe jij jezelf opbouwt als je het doet.

Laten we allereerst beginnen met Judas 1:20. Er is eigenlijk maar één hoofdstuk in de brief van Judas. Het is de brief vlak voor het boek Openbaringen. In Judas 1:20-21 staat: "*Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest, verwachtende de ontferming van onze Here Jezus Christus ten eeuwigen leven.*"

Spreken in tongen is jezelf opbouwen in je allerheiligst geloof, maar het bewaart je ook in de liefde van God. Dit is één van de grootste resultaten van het spreken in tongen, dat het je opbouwt en dat het je bewaart in de liefde van God. Het houdt je vol met de vreugde en de liefde en de vrede van God.

Ik denk dat dit heel belangrijk is. Sommigen hebben mij waarschijnlijk al eens eerder horen vertellen dat mensen naar me toekwamen en vroegen: "Kun je voor me bidden dat God me Zijn liefde zal tonen, dat God Zijn liefde in mijn leven uitgiet?" Maar dit vers zegt dat je jezelf bewaart in de liefde van God. Met andere woorden, God houdt van ons, Hij bewijst het door Zijn daden, Hij bewijst het in Zijn woord, Hij heeft ervan getuigd. God heeft beloofd dat hoe Hij over ons denkt, niet zal veranderen. Hij heeft ons deze beloftes gegeven en ondanks dat zeggen de mensen: "Oh, ik weet dat allemaal wel, maar ik voel niets, dus wil je met me bidden en God vragen dat Hij Zijn liefde in mijn leven uitgiet?" Ik denk dat het een belediging voor God is om de zaken vanuit dat gezichtspunt te benaderen. Hier is een andere manier om het te zeggen: Je kunt zo gelukkig zijn als jij wilt. Je kunt ervoor kiezen zo vol te zijn van de liefde van God als jij wilt.

Er zijn ontzettend veel Christenen die vechten tegen ontmoediging en depressiviteit. Ze vertellen hoe moeilijk het Christelijke leven is en ze vinden troost in het feit dat we er allemaal mee zitten. God moet het maar in orde maken en je moet God smeken en hopen en bidden dat God je zal zegenen met een beetje vreugde en dat soort dingen. Ik kijk er tegen aan vanuit precies het tegenovergestelde gezichtspunt door te zeggen dat God al van ons houdt. Hij heeft ons gezegend met alle geestelijke zegeningen,¹ de vrucht van de Geest die

¹ Efeze 1:3: Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

hij binnenin ons heeft geplaatst is liefde, blijdschap, vrede,² en als je dat niet ervaart, is het niet omdat God het niet gegeven zou hebben, maar omdat jij het niet ontvangt. Dus in plaats van dat je naar God gaat en Hem smeekt om iets wat Hij je al gegeven heeft, zou jij jezelf ertoe moeten aanzetten gewoon te beginnen om in de liefde van God te wandelen.³ Sommige mensen zullen misschien zeggen: "Jij maakt mij er verantwoordelijk voor hoe ik me voel." Ja, dat is precies wat ik zeg.

Spreeken in tongen is één van de dingen die de liefde van God naar boven brengt. In dit vers staat dat jij jezelf moet opbouwen in je allerheiligste geloof en dat het je bewaart in de liefde van God. Of je zou kunnen zeggen dat het de liefde van God levend houdt binnen in je. In Romeinen 5:5 staat: "*En de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is.*"

De Heilige Geest brengt de vreugde van de Heer, de liefde van God en alle dingen die je leven overvloedig maken. Er staat dat de liefde van God in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest. Als je de Heilige Geest ontvangt, is het Zijn taak om Jezus te verheerlijken en jou te vertellen hoeveel Jezus van je houdt. Als je dus niet in deze volheid van de Heilige Geest wandelt, beperk je jouw openbaring hoeveel God van je houdt. Het is niet de verantwoordelijkheid van God om Zijn liefde binnen in je te houden. Het is jouw verantwoordelijkheid.

Ik weet dat de meeste mensen er niet op deze manier naar kijken. Ik heb dat met opzet gezegd om mensen te laten schrikken. Ik probeer iets over te brengen. God heeft Zijn liefde al bewezen in Zijn daden en in Zijn Woord.⁴ Het is aan ons om dit op te pakken, onszelf te bemoedigen, onszelf op te bouwen en onszelf in de liefde van God te houden. Dat staat in Judas 1:20. Ik probeer over te brengen dat spreken in tongen één van de manieren is waarop je jezelf kunt aanwakkeren te beseffen hoeveel God van je houdt. Eigenlijk wil ik over andere dingen praten, dus ik ga hier niet teveel tijd aan besteden, maar ik hoop dat ik je dit duidelijk kan maken en dat het overkomt.

Als je in tongen spreekt, is dat dwaasheid voor je fysieke, natuurlijke verstand. De Bijbel zegt in 1 Korintiërs 14:14: "*Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar.*" Later ga ik gedetailleerder op deze tekstplaatsen in. Maar met je fysieke verstand begrijp je niet automatisch wat je zegt. Het is dwaasheid. Als je in tongen gaat bidden, kan ik je verzekeren dat er een natuurlijke, mentale en emotionele weerstand komt tegen het bidden in tongen. Dat is gewoon natuurlijk. Als je tijd besteedt aan het bidden in tongen en je regelmatig in tongen bidt, bijvoorbeeld een half uur of een uur of zoiets, dan moet je door al deze gevoelens heen breken, de negatieve gevoelens en emoties die tegen het spreken in tongen ingaan, en het dwingt je in een gebied van geloof. Je gaat verder dan zoals de dingen klinken. Je komt uit het fysieke gebied en je richt jezelf op het geestelijke gebied. Je haakt in op wat de Schrift zegt.

² Galaten 5:22: Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

³ 2 Joh. 1:6: En dit is de liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod, gelijk gij het van den beginne gehoord hebt, dat gij daarin moet wandelen.

⁴ Rom. 5:8: God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

In Kolossenzen 2:6-7 staat: "*Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging.*" Hier wil ik een verbinding leggen, want in 1 Korintiërs 14:17 staat dat wie in een onbekende tong spreekt, goed dankzegt.⁵ Leg dat naast Kolossenzen 2:7 waar staat dat je bevestigd wordt in het geloof, overvloeiende in dankzegging. Spreken in tongen is dankzegging. Je dankt goed. Dus je kunt dit uitwisselen en deze verbinding leggen, dat als je in tongen spreekt, je overvloeit in dankzegging.

Dit is geweldig. Als je zou accepteren en geloven waar het hier om gaat, dan geloof ik dat het een kolossale verandering in je leven zou brengen. Ik kan je verzekeren dat iedereen gedurende de dag momenten heeft waarop je het nodig hebt om bemoedigd te worden. Je moet opgebouwd worden in je allerheiligste geloof. Je moet tot een hoger niveau komen. En vaak ga je naar God en je vraagt: "Oh God, help me te geloven." In plaats daarvan heeft God een middel gegeven. Als je de doop met de Heilige Geest ontvangt en in tongen spreekt, dan zegt de Schrift dat je automatisch jezelf opbouwt in je allerheiligste geloof en dat je overvloeit in geloof in dankzegging, wat het spreken in tongen is. Alles wat je moet doen is beginnen met in tongen te spreken. Het zal je helpen. Het zal je opbouwen. Het zal je bemoedigen.

Ik denk dat de meeste mensen die de doop met de Heilige Geest hebben ontvangen niet goed hebben geleerd wat spreken in tongen werkelijk tot stand brengt. Daarom denken ze dat het iets is wat ze af en toe doen om zichzelf te bewijzen dat ze de Heilige Geest hebben. Ze doen het als een soort van emotioneel iets en ze hebben er niet de volle opbrengst van. Uit het Woord hebben ze niet gehoord waar het om gaat. We praten hier over welke voordelen het spreken in tongen jou zal geven in je leven.

In 1 Korintiërs 14:17 staat: "*Want gij dankt wel goed, doch de ander wordt er niet door gesticht.*" Dit breekt midden in een gedachtengang in, want hier gaat het over wanneer je in tongen spreekt. Paulus vertelt waarom je het spreken in tongen in een gemeentedienst moet beperken, tenzij er iemand is om die tong uit te leggen in een taal die iedereen kan verstaan. De achterliggende reden is dat je waarachtig dankzegt aan God als je in tongen spreekt, maar de andere mensen hebben er geen profijt van als ze het niet kunnen verstaan. Dat is dus de context. Maar tussendoor zegt hij iets zeer krachtigs. Dat is dat, als je in tongen spreekt, je wel goed dankzegt. Eigenlijk is dat een te zwakke aanduiding. Het is niet dat je op een passende manier dankzegt, maar veeleer dat je God op een krachtige manier prijst.

Veel mensen weten niet wat het voordeel van het spreken in tongen is. Ze denken dat het iets is dat je doet om kippenvel te krijgen, iets dat je doet om aan anderen te bewijzen dat je de Heilige Geest hebt, maar ze begrijpen niet dat het een krachtige communicatie is, een krachtige manier om tot God te spreken. Als je in tongen spreekt, verheerlijk je God, aanbid je God in een bovennatuurlijke taal. Het maakt het mogelijk dat je tot God kunt spreken op een manier die met je fysieke verstand niet mogelijk is.

Kijk eens naar een tekstgedeelte in Jesaja 28, vanaf vers 10: "*Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat. 11 Voorwaar, door*

⁵NBG51: Want gij dankt wel goed; King James: For thou verily givest thanks well.

mensen die een onverstaanbare taal spreken, en in een vreemde tongval zal tot dit volk spreken Hij, die tot hen gezegd heeft: 12 Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij wilden niet horen." Weet je waar dit over gaat? Het gaat over spreken in tongen. Dat mag op het eerste gezicht misschien niet duidelijk zijn, maar laten we naar 1 Korintiërs 14 gaan waar in het 21ste vers staat: *"In de wet staat geschreven: Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal Ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Here."*

In het Nieuwe Testament wordt dus het tekstgedeelte uit Jesaja 28:11 geciteerd en de context van 1 Korintiërs 14 is de gave van spreken in tongen en de gave van profetie. Paulus maakt duidelijk dat als je deze twee teksten samenvoegt, Jesaja over spreken in tongen gaat. En let op wat er in vers 12 van Jesaja 28 staat: *"Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing."*

Spreken in tongen brengt je tot rust, het verkwikt je. Hoeveel van jullie hebben verkwikking en rust nodig? Hoeveel van jullie staan onder druk en hebben flink wat bovennatuurlijke hulp van de Heer nodig? De Bijbel zegt dat als je in tongen bidt, jij jezelf rust en verkwikking toedient. Ik zou je niet kunnen vertellen hoe vaak ik in een situatie zat dat er iets gebeurde waar ik geen controle over had en wat aan me vrat, of ik had gewoon een ontzettend hectische dag gehad of zoiets, en wat ik dan vaak doe is erop uitgaan, een wandeling maken en in tongen bidden. Terwijl ik in tongen bidt, geeft het me rust en verkwikking. Dat is wat de Schrift zegt dat het doet. Dat is één van de redenen dat God het aan ons heeft gegeven.

Kijk weer eens naar 1 Korintiërs 14. Dit hoofdstuk gaat dus over hoe het spreken in tongen in de gemeente zou moeten functioneren. In vers 2 staat: *"Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen."* En in vers 4 staat: *"Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf."* Het werkwoord "stichten" betekent hier het bevorderen van geestelijke groei. Wil je geestelijke groei in je leven? In dat geval zegt de Bijbel dat spreken in tongen stichting en geestelijke groei bevordert. Ik kan je verzekeren dat het je zal helpen. Het geeft geen garantie voor geestelijke groei. Ik ken mensen die in tongen spreken die vleselijk en onvolwassen zijn, maar het is een aanwinst als je het juist gebruikt en ik zeg je dat ieder van ons het nodig heeft.

Weet je, behalve dat ik persoonlijk met de Heer in het Engels praat en de Heer vertel hoeveel ik van Hem houd, Hem dank voor de dingen die Hij voor me heeft gedaan, behalve dat dit het grootste deel van mijn gebedsleven is, bestaat de rest van mijn gebedstijd voornamelijk uit het spreken in tongen, omdat ik mezelf opbouw in mijn allerheiligste geloof. Ik prijs God in een hemelse taal en ik dien mezelf sterkte toe. Ook breng ik veel tijd door met het spreken in tongen zodat ik openbaringskennis van God kan ontvangen.

Ik moet hier een kleine uitleg geven, want ik gebruik steeds de term openbaringskennis en het is voor mij de beste manier om het uit te drukken, maar niet iedereen zal begrijpen waar ik het over heb. Als ik openbaringskennis zeg, dan onderscheidt zich dat van aangeleerde kennis, waarbij je naar school gaat en iemand je iets leert en je daarover een test afneemt. Het is iets wat je jezelf moet aanleren. Iedereen moet dingen leren: hoe je auto moet rijden, hoe je een heleboel dingen moet doen. Dat komt niet door openbaring, het is niet intuïtief, het is niet iets wat aan je gegeven wordt, maar je moet ervoor gaan

zitten en het van iemand anders leren of uit een boek. In je leven leer je dingen op zo'n manier.

Maar er zijn ook dingen die je direct van God kunt ontvangen, die niet via een andere persoon komen. God kan op een bovennatuurlijke manier kennis aan je doorgeven. Hierover zijn veel tekstplaatsen in het Woord van God. In 1 Johannes 2:20 zegt de Schrift bijvoorbeeld: "*Gij echter hebt een zalving van de Heilige en gij weet dat allen.*"⁶ En dan staat er verderop in vers 27: "*En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft.*"

Deze verzen geven aan dat je direct van God openbaring kunt ontvangen, dat het niet via iemand anders komt. Ik zeg je dat het krachtig is als je dat doet. De Heer Jezus zei het op deze manier toen Hij in zijn geboortestad Nazaret tegengewerkt werd en de mensen zeiden: "Wie is deze man? Waar heeft Hij die wijsheid en die krachten vandaan?" Want ze waren verontwaardigd over Hem. Jezus antwoordde toen door te zeggen: 'Ieder die Mijn wil doet en de Vader volgt, vanwege Mij, zal Mijn leer weten en God zal hem deze dingen laten zien.'⁷

De Heer leerde dat we dat kunnen doen. In feite vertelde Hij zijn discipelen: "*En wanneer zij u wegvoeren om u over te leveren, weest dan niet van tevoren bezorgd wat gij zeggen moet, maar zegt wat u in die ure gegeven wordt; want gij zijt het niet, die spreekt, maar de heilige Geest.*"⁸ Met andere woorden, hier zegt de Heer weer dat hij op bovennatuurlijke wijze zal besturen wat je denkt. Hij zal je Zijn gedachten en Zijn openbaring geven. Sommige mensen denken dat God deze dingen niet bovennatuurlijk aan je kan doorgeven, maar Hij kan dat wel. Eén van de manieren waarop dat gebeurt is door het spreken in tongen en een uitleg ervan te ontvangen.

Als je zou begrijpen wat ik hier zeg, als je dit werkelijk zou aanvaarden - en ik ga het uit de Schrift bewijzen - als je het werkelijk zou kunnen geloven, dan is er niemand die niet zou wensen in tongen te spreken. Want het voordeel ervan, dat God je verstand verlicht en dingen aan je gaat uitleggen, is onbetaalbaar. Het is onbetaalbaar.

Ik denk dat openbaringskennis van het Woord van God het belangrijkste in het leven van elke gelovige is. Niet de fysieke kennis, dat je de Bijbel kunt citeren en opzeggen, zoals een computer, waar je woorden in stopt en hij spuugt ze weer uit. Maar ik heb het er hier over dat als je het tot je zou nemen, het dan een deel van je wordt in je hart. Je hebt er een openbaring over gekregen en nu kun je deze waarheden doorgeven omdat ze een deel van je zijn. Het belangrijkste in het leven van een Christen is om het Woord van God levend en tot een realiteit

⁶ In de Statenvertaling staat: "Doch gij hebt de zalving van den Heilige, en gij weet **alle dingen**." Dit komt overeen met de King Jamesvertaling, waar staat: "But ye have an unction from the Holy One, and ye know **all things**."

⁷ Dat Jezus in Nazaret was, staat beschreven in Matteüs 13:54, Marcus 6:2 en Lucas 4:16. Het antwoord van Jezus: Joh. 6:45: "*Er is geschreven in de profeten: En zij zullen allen door God geleerd zijn. Een ieder, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, komt tot Mij.*" en Joh. 7:16-17: "*Jezus zei: 'Wat ik onderwijs heb ik niet van mijzelf, maar van hem die mij gezonden heeft. 17 Wie ernaar streeft te doen wat God wil, zal weten of mijn leer van God komt of dat ik namens mezelf spreek.'*"

⁸ Vgl. Lucas 21:14-15: 14 Neemt u daarom in uw hart voor, niet vooraf te bedenken, hoe gij u zult verdedigen. 15 Want Ik zal u mond en wijsheid geven, welke al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerstaan of weerleggen. – en zie ook Marcus 13:11.

te maken binnenin je. Het zet zoveel dingen vrij. Als jij een ware openbaring hebt van de waarheden van Gods Woord, zodat ze levend voor je worden en jij ze in je leven kunt toepassen, dan verzeker ik je, dat als dat eenmaal gebeurt, als je handelt naar de dingen die God je laat zien, je gegarandeerd succes hebt. Ik kan je verzekeren dat je het verschil zult gaan zien, als het Woord van God levend wordt en als het ware zal exploderen binnenin je.

Sommigen weten precies waar ik over praat, omdat je het hebt ervaren. Wel, je kunt er meer van hebben. Anderen hebben nooit de vreugde gehad dat God tot je spreekt en dat de Schrift levend wordt. Ik weet niet hoe ik dit moet uitleggen, maar het is als een uitbarsting binnenin je als je iets ziet wat je eerder niet zag, omdat je het niet begreep. Plotseling vallen de stukjes van een puzzel op hun plaats. Ik kan je vertellen dat dit het opwindendste is wat ooit in mijn leven gebeurd is. Ik heb gezien dat mensen uit de dood werden opgewekt en dat blinde ogen en dove oren open gingen. Ik heb wonderen zien gebeuren en toch, hoewel ik niet een keuze hoeft te maken, maar als ik moest kiezen, zou ik een ware openbaring van Gods woord verkiezen boven al die dingen. Zo krachtig, zo heilzaam is het.

Weet je hoe je het verkrijgt? Er zijn een heleboel manieren, maar uit eigen ervaring weet ik, evenals uit de tekstplaatsen hierover die ik je ga uitleggen, dat één van de belangrijkste manieren om openbaringskennis te krijgen is door te bidden in tongen en God te geloven voor een uitleg van wat je zegt.

Ik zal je laten zien dat de apostel Paulus deze gave van spreken in tongen gebruikte om openbaringskennis van God te krijgen. In 1 Korintiërs 2 schrijft de apostel Paulus in vers 1-5: *"Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd. Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezen en beven tot u; mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God."*

Wat de apostel Paulus in deze vijf verzen feitelijk zegt is dat hij het evangelie niet met meeslepende woorden van wijsheid aan de Korintiërs bracht, hij was niet een welbespraakte spreker. Ergens anders zegt hij zelfs dat zijn woorden gebrekkig waren. Schijnbaar kon hij helemaal niet zo goed spreken, maar hij demonstreerde de kracht van God.

Laat ik wat achtergrondinformatie geven over de eerste brief aan de Korintiërs. Paulus is degene die de Korintiërs tot Christus heeft geleid en door zijn bediening werden ze wedergeboren. Maar nu was Kefas langsgesproken, en Apollos ook. Zij begonnen in die streek te onderwijzen en de mensen splitsten zich af in verschillende groepen. Sommigen zeiden: "Ik ben van Paulus", en anderen: "Ik ben van Apollos, en ik van Kefas", enzovoort. Paulus schrijft deze brief om een einde te maken aan die scheuringen en hij zegt dat je niet in groepen verdeeld moet zijn. We moeten allemaal Christus volgen. Dus hier schrijft hij over en in de eerste vier hoofdstukken geeft hij zijn argumenten hierover weer. En dan vat hij het uiteindelijk in hoofdstuk 4 samen. In de verzen 19-20 schrijft hij: *"maar spoedig zal ik tot u komen, zo de Here wil. Dan zal ik mij vergewissen, niet van het woord dier opgeblazen, maar van hun kracht. Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht."*

Hij probeert dus die twisten tot bedaren te brengen. Hij heeft op een logische manier met ze geargumenteed, maar hij sluit het af door te zeggen dat als hij komt, het er niet om gaat wie het beste argument heeft, wie het luidste kan praten of wie de beste spreker is, maar hij zegt dat er een einde aan deze onenigheid gemaakt zal worden door de persoon die kracht in zijn leven heeft. Eigenlijk zei hij dat ze het moeten slikken of stikken. 'Jullie hebben een twist. Jullie zijn het niet eens met wat ik zeg, allerhande woorden gaan over en weer, maar als ik kom, dan gaan we het oplossen door de persoon die kracht in zijn leven heeft.' Hij verwees hier naar in 1 Korintiërs 2:1-5. Hij gebruikte met opzet geen meeslepende woorden van wijsheid en welbespraaktheid, omdat hij niet wilde dat de mensen alleen maar in woorden gingen geloven, maar in de kracht en demonstratie van de Geest.

In vers 6 beschrijft Paulus dat hij wijsheid gebruikt, maar het is geen vleeselijke wijsheid, geen wereldse wijsheid; het is bovennatuurlijke wijsheid. Dit noem ik de openbaringskennis. Het is de kennis die door God gegeven wordt. Het kwam niet uit een boek, maar het kwam rechtstreeks van God. Dit zegt Paulus in de verzen 6-8: "*Toch spreken wij wijsheid bij hen, die daarvoor rijp zijn, een wijsheid echter niet van deze eeuw, noch van de beheersers dezer eeuw, wier macht teniet gaat, maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid. En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.*"

Hij zegt dus dat wij wijsheid gebruiken. Het is niet de wijsheid zoals de wereld die kent, maar het is wijsheid die van God komt. En Paulus zegt dat het op een bovennatuurlijke manier tot je komt, als een geheimenis. In de verzen 9 en 10 gaat hij verder: "*Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods.*"

Sommige mensen hebben vers 9 uit de context gehaald en dit gebruikt als een argument om te zeggen dat je de dingen van God niet kunt weten. Maar in het volgende vers staat dat God het aan ons heeft geopenbaard door de Geest. Hier staat dus niet dat je de dingen van God niet kunt weten. Er staat dat je de dingen van God niet met je kleine kersenpit kunt weten en dat je God niet alleen op een intellectuele manier kunt begrijpen. Hiermee wil ik niet zeggen dat je niet je verstand moet gebruiken, maar ik zeg dat je dieper moet gaan. Je moet een openbaringskennis hebben die uit je innerlijke mens komt. Je geestelijke mens is in staat om veel en veel meer te begrijpen dan je fysieke verstand.

Ik weet niet of ik je dit duidelijk kan maken. Maar weet je, de Heer liet me dertig jaar geleden dingen zien die ik nu pas kan beginnen te vertellen. Dertig jaar lang kende ik begrippen, maar ik was niet in staat ze aan andere mensen uit te leggen. Ik weet uit de eerste hand dat je van binnen iets kunt begrijpen, maar met je verstand kun je er geen uitdrukking aan geven. In je hart is er een vermogen om dingen te begrijpen en te doorzien die je niet onder woorden kunt brengen of met je verstand kunt doordenken. In je hart weet je gewoon dingen. Dat is waar de apostel Paulus het hier over heeft.

Als je teruggaat naar vers 7, nog steeds in het tweede hoofdstuk van 1 Korintiërs, dan staat daar: "*maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid.*" Hier vertelt de apostel Paulus waar hij de wijsheid vandaan kreeg, de bovennatuurlijke wijsheid van God, wat ik openbaringskennis noem. Waar kwam het vandaan? Hij zei dat het van God kwam en dat het als een geheimenis gegeven is, de verborgen wijsheid van God, die God van eeuwigheid heeft voorbeschikt tot onze heerlijkheid.

Leg dit nu eens naast de tekst uit 1 Korintiërs 14. En houd in je achterhoofd dat dit dezelfde brief is. En oorspronkelijk was de brief niet geschreven in hoofdstukken en verzen. Dit is dezelfde brief aan dezelfde groep mensen. Ik denk dat Paulus van plan was het allemaal samen te behandelen. In 1 Korintiërs 14:2 staat: "*Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen.*" En leg dat naast 1 Korintiërs 2:7 waar staat dat we de wijsheid van God als een geheimenis spreken, zelfs de verborgen wijsheid van God, die Hij van eeuwigheid heeft voorbeschikt tot onze heerlijkheid. En daarna beschrijft Paulus hoe de Geest dit uitlegt.

Volgens mij gebeurde er in werkelijkheid het volgende. De apostel Paulus was een leerling van Gamaliël.⁹ Deze was een van de grootste wetgeleerden van die dagen¹⁰ en hij onderwees de wettische naleving van de Oudtestamentische wet. Paulus was daar grondig in onderwezen en daarom had hij Jezus verworpen als de Messias. Maar op de weg naar Damascus verscheen de Heer aan hem en maakte Zich zodanig aan hem bekend dat Paulus er niet meer omheen kon. Hij gaf zich over aan de Heer, hij ontving de doop met de Heilige Geest, - dit staat allemaal in Handelingen 9 – en hij ontving de gave van het spreken in tongen. Volgens zijn eigen verklaring in Galaten 1¹¹ ging hij vervolgens meteen naar de woestijn van Arabië. Hij was drieëneenhalf jaar in de woestijn.

Wat denk je dat hij in de woestijn deed? Hij probeerde zijn leven aan te passen aan die radicale verandering die hij had ondergaan. Hij had tegen Jezus als de Messias onderwezen. Hij had al dat wetticisme onderwezen. En daar was Jezus, die omging met tollenaars en zondaars en hoeren, en de genade van God was zichtbaar geworden. Hij zag de genade van God in zijn eigen leven. Omdat hij Christenen had vermoord. Hoewel hij onder het oordeel van God viel, kreeg hij genade. Het ging absoluut tegen al zijn theologie in. Persoonlijk geloof ik dat Paulus drieëneenhalf jaar lang in de woestijn van Arabië God zocht. Hij probeerde te zeggen: "God, ik weet dat het waar is. Ik weet dat Jezus de Messias is. Ik weet dat U van me houdt en dat het niet afhangt van mijn gedrag. Maar wat moet ik met dit vers? Wat bedoelt U met deze tekstplaats?" Alles wat hij had geleerd ging hij opnieuw bestuderen en hij vernieuwde zijn denken. En gebaseerd op de teksten die ik gebruikte uit 1 Korintiërs 14 en 1 Korintiërs 2

⁹ Hand. 22:3: Ik ben een Jood, te Tarsus in Cilicië geboren, doch in deze stad opgevoed, aan de voeten van Gamaliël opgeleid met nauwgezette inachtneming van de wet onzer vaderen, een ijveraar voor God evenals gij allen heden zijt.

¹⁰ Hand. 5:34: Maar een zeker Farizeeër in de Raad, genaamd Gamaliël, een wetgeleerde, in ere bij het gehele volk, stond op en verzocht de mensen een ogenblik buiten te doen staan.

¹¹ Gal. 1:15-18a: 15 Maar toen het Hem, die mij van de schoot mijner moeder aan afgezonderd en door zijn genade geroepen heeft, behaagd had, 16 zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen verkondigen zou, ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed; 17 ook ben ik niet naar Jeruzalem gereisd tot hen, die reeds vóór mij apostelen waren, maar ik ben naar Arabië vertrokken en vandaar naar Damascus teruggekeerd. 18 Daarop ging ik drie jaar later naar Jeruzalem, om Kefas te bezoeken.

geloof ik dat hij veel tijd doorbracht met het spreken in tongen en dat hij God vroeg hem dingen te openbaren. En zo kreeg hij zijn openbaring.

Mijn persoonlijke getuigenis hierover is dat ik opgroeide in een kerkgemeenschap die sterk de nadruk legde op redding. Veel mensen werden wedergeboren, maar daarna, als je wedergeboren was, hadden ze eigenlijk niet veel voor je, behalve dan dat je verteld werd dat je nu iemand anders moest bekeren. Ze predikten veel regels, een heleboel wetten. Daarom leefde ik ook een superheilig leven. Velen hebben me horen zeggen dat ik nooit sterke drank heb gedronken, nooit een sigaret heb gerookt, nooit heb gevloekt en zelfs nog nooit koffie heb geproefd. Man, ik leefde een superheilig leven. Ik heb nooit gedanst. Al dat soort dingen heb ik nooit gedaan. Het kwam erop neer dat onze kerk leerde dat als iets plezierig was, het wel van de duivel moest zijn. Toen ik de Heer werkelijk leerde kennen, botste mijn hele theologie, waarmee ik als kind geprogrammeerd was, radicaal met wat de Geest van God me vertelde toen ik de doop met de Heilige Geest ontving. Dat viel nog niet mee. Door de manier waarop God op 23 maart 1968 mijn leven aanraakte kreeg ik een heftige liefde en passie voor God. Het belangrijkste was dat ik wist dat God van me hield. Voorheen was me geleerd dat ik een worm was, dat ik niet echt vroom was, dat God me verdroeg. Hij bewoog zich misschien uit medelijden in mijn leven, maar Hij kon pertinent niet van me houden. Hij kon niet houden van iemand zoals ik. En toch leerde mijn ervaring me iets anders. Mijn hart en verstand kwamen in botsing en ik deed net zoiets als de apostel Paulus, zoals ik hierboven heb uitgelegd. Ik moest deze dingen met elkaar laten rijmen en ik moest dat wat ik met mijn verstand begreep en wat ik in mijn hart had ervaren met elkaar in overeenstemming brengen.

De manier waarop ik het deed was als volgt. Mijn vrouw en ik waren net getrouwd, we waren pasgehuwd. We waren naar een flat in Dallas verhuisd. Het was een woning met één slaapkamer. Elke dag nam ik een schrijfblok en 10 tot 12 uur per dag ging ik zitten en schreef ik bepaalde teksten uit, teksten die lijnrecht stonden tegenover de hele theologie die ik had geleerd, maar die goed voelden in mijn hart. Deze teksten schreef ik uit en terwijl ik dat deed benadrukte ik ieder afzonderlijk woord en richtte ik mezelf daarop. Dag na dag schreef ik dezelfde teksten uit. Ik schreef ze steeds maar weer uit, 12 uur per dag. Ik mediteerde erover en vroeg aan God om me wijsheid en openbaring te geven over de betekenis van deze teksten.

We hadden een kleine flat. Er was maar één slaapkamer en we hadden een badkamer, keuken en woonkamer. We hadden niet veel geld en we konden nergens naar toe. Dus nadat ik al die teksten had uitgeschreven, ging ik zodat mijn vrouw Jamie niet het huis uit zou moeten, in een kast zitten. Het was een kleine kast, ongeveer 1 bij 1.20 meter. In die kast ging ik zitten, onder de kleren, en ik ging 1 tot 2 uur lang in tongen bidden en God om een openbaring vragen. De reden dat ik dat deed was omdat ik een klein beetje ging begrijpen waar ik in tongen over bad. Ik bad om de verborgen wijsheid van God. Ik wist dat mijn geest alle dingen wist en dat ik had hulp nodig had van mijn wedergeboren geest. Door de inspiratie van de Heilige Geest zouden dingen levend worden in mijn geest en zou ik dingen kunnen begrijpen.

Ik kon deze teksten gewoon niet begrijpen. Ik kon niet zien wat er stond, want het was zo radicaal anders dan wat ik had geleerd. Ik kon het niet bevatten. Nadat ik deze teksten had uitgeschreven en erover had gemediteerd, bad ik er daarom een uur of 2 over in tongen. Ik deed dit minstens zes maanden lang,

misschien nog wel langer. Weet je, als ik in mijn hart bad, dan werd ik zo opgebouwd en zo opgewonden en zo geïnspireerd door de Heer, maar als je me gevraagd zou hebben, vlak nadat ik uit die kast was gekomen, wat God me had laten zien, dan zou ik je dat niet hebben kunnen vertellen. Met mijn verstand begreep ik het niet, maar het deed wel iets. Ik wist gewoon dat bidden op deze manier mij ingrijpend beïnvloedde. Daarom bleef ik er zes maanden lang mee doorgaan. Misschien kreeg ik een beetje openbaring die ik met iemand anders zou kunnen delen, maar in het algemeen bracht het van binnen iets in beweging wat ik niet kon begrijpen.

Het is een lang verhaal, maar in ieder geval werd mijn kerk steeds nijziger op me. Ze hadden kritiek op me en vertelden me dat alles wat ik deed van de duivel was. Het conflict spitste zich toe en uiteindelijk sprak de Heer tot me, toen ik in de kerk zat, en Hij vertelde me dat ik die kerk moest verlaten. Man, ik ging weg en verhuisde van Dallas terug naar Arlington, Texas, en in één week tijd, nadat ik dat besluit had genomen, explodeerde mijn begrip van het Woord van God. Ik bedoel dat het als een atoombom was. Opeens begon ik dingen te zien en te begrijpen waar ik eerder geen grip op kon krijgen en die geen enkel mens me ooit eerder gezegd had. In één week begon God me waarheden te onthullen, zo snel en zo hevig, dat ik tegen het einde van de week letterlijk aan God moest zeggen: "God, ik kan niet meer hebben. Ik kan niet eens alles bevatten wat U nu tegen me zegt." Ik moest de Heer vragen te stoppen, omdat ik wist dat mij anders een heleboel zou ontgaan.

De dingen waarover God me in die week sprak, en het is nu 34 jaar later, beginnen nu pas op zijn plaats te vallen, zodat ik kan beginnen ze onder woorden te brengen en een aantal van die dingen aan andere mensen kan doorgeven. Maar ik kan je vertellen dat de openbaring, "boem", opeens kwam. Sommige mensen denken dat God het onmiddellijk aan me gaf. Nee, ik had zes maanden of een jaar nodig waarbij ik 10 tot 12 uur per dag over het woord mediteerde en 1, 2 of 3 uur per dag erover bad. En zes maanden, of nog langer, in tongen spreken was een onmisbaar deel van die openbaring. Zo gebeurde het.

Laat me hiermee een stap verder gaan en iets met je delen wat je hopelijk zal helpen om het te begrijpen. Ik heb een tapeserie getiteld "Geest, ziel en lichaam." Die staat op onze website, zo kun je er aan komen. Eén van de dingen die ik onderwijs is dat je de gedachten van Christus hebt. Dat staat in 1 Korintiërs 2. Dit is dus nog steeds in dezelfde context als de Schriftplaatsen die we al behandeld hebben. In vers 16 staat: "*Er staat immers geschreven: 'Wie kent de gedachten van de Heer, zodat hij hem zou kunnen onderwijzen?' Welnu, onze gedachten zijn die van Christus.*" (NBV)

Wat betekent dit? Het betekent dat de Schrift zegt dat we de gedachten van Christus hebben. Sommigen van jullie zoeken nu misschien meteen je laatste examenuitslag op of je denkt aan de laatste keer dat jij je niet meer kon herinneren waar jij je sleutels had neergelegd. Weet je, vanmorgen nog kon ik de zonnebril die ik altijd gebruik niet meer vinden. Als we de stad inrijden dan schijnt de zon recht in ons gezicht. Mijn vrouw en ik hebben ons huis ondersteboven gekeerd. Gisteravond gebruikte ik hem nog en vanmorgen kon ik hem niet vinden. Velen van jullie kunnen over dit soort dingen meepraten. Maar dit vers gaat niet over onze hersenpan. Onze hersens zijn beperkt en vergeten dingen. Maar in je geest heb je de gedachten van Christus. Dat is precies waar het hier over gaat. In Kolossenzen 3:10 staat ook dat wij de nieuwe mens aandoen die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper.

Op dezelfde manier waarop Christus dingen weet, ben jij vernieuwd in kennis. Jouw denken bevindt zich in dezelfde rangorde als die van Hem. Voor veel mensen is dit misschien sterk overdreven en je zegt: "Oh nee, dit kan niet waar zijn. Dit is onmogelijk. Man, er zijn zoveel dingen die ik niet begrijp." Maar het gaat niet over je fysieke brein, het gaat over je geest. In je geest heb je de gedachten van Christus. Je geest is vernieuwd in de kennis naar het beeld van onze Schepper.

In 1 Johannes 2:20 staat dat je 'een zalving hebt van de Heilige en dat je alle dingen weet'. Je hebt een speciale gave, een bekwaamheid van God, om alle dingen te weten. Weer zullen veel mensen naar hun laatste examenuitslag grijpen en zeggen dat ze niet alle dingen weten. Wel, dat examen was om je hersens te testen, niet je hart. In 1 Johannes 2 staat er verder in vers 27: "*En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet nodig, dat iemand u leert; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft.*"

Hier staat dus dat je een speciale zalving van God hebt om je te onderwijzen. Al deze dingen zijn in je geest waarachtig. Jouw geest heeft deze bovennatuurlijke kennis van God. Niet je fysieke verstand. Zowel in je geest als in je fysieke hersens heb je een verstand.

Iemand zegt nu misschien: "Dat is allemaal leuk en aardig, maar wat heb ik eraan als deze kennis in mijn geest is." Wel, je hebt er iets aan als je weet hoe je het tevoorschijn kunt halen. Kijk maar eens naar de tekst in 1 Korintiërs 14, waar het gaat over het spreken in tongen. In vers 14 staat: "*Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar.*" Hier staat dus dat als je in een onbekende tong spreekt, het je geest is die bidt. Als je in tongen bidt, bidt je niet met je verstand, maar met je geest.

Wat betekent dit? De geest is dat deel van je dat het denken van Christus heeft. Het is vernieuwd met de kennis van God. Het heeft de zalving van de Heilige en weet alle dingen. Als je dus in tongen bidt, bid je in je geest, met dat deel van je dat perfecte kennis en perfecte wijsheid heeft, dat perfect weet wat het probleem is, dat perfect weet hoe je ermee moet omgaan en wat het antwoord is. Alles is daar in de geest.

Dit is werkelijk belangrijk, want als je het kunt begrijpen en je zit met een dilemma en je weet met je fysieke verstand niet hoe je moet bidden, dan hoef je alleen maar in tongen te bidden en dan breng je meteen de wijsheid en kennis die in je geest zit tevoorschijn. Mensen, dit is een geweldige waarheid.

Weet je, ik wil nu even een pas op de plaats maken en hier wat dieper op in gaan, want dit is zo'n krachtige waarheid, dat als je het echt zou begrijpen en omarmen, het je leven zou veranderen. Hoe vaak heb je wel niet in een situatie gezeten dat je niet meer wist wat je moest doen. We gaan dan die oude liederen zingen, dat we "het eens zullen weten". We hebben geaccepteerd dat we het niet kunnen weten en dus strompelen we als blinden door ons leven en denken dat dit nu eenmaal ons lot is en dat we gewoon niets kunnen weten.

Maar de Schrift zegt dat God het aan ons heeft geopenbaard door Zijn Geest. Niet alleen de dingen die we nu moeten weten, maar God zal je ook toekomstige dingen laten zien. Laat me je hierover een tekst uit Johannes 16 geven. In vers

13 staat: "*Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.*" De Heilige Geest wil je niet alleen onderwijzen in de situatie waarin je op dit moment bent, maar Hij zal je laten zien wat gaat komen en Hij zal je de toekomstige dingen verkondigen.

Iemand die niet put uit zijn wedergeboren geest binnen in zich en die niet toelaat dat de Heilige Geest hem openbaringskennis geeft en hem laat zien hoe je met problemen kunt omgaan, of ze kunt ontwijken, of wat je in bepaalde omstandigheden moet doen, staat volgens mij gelijk aan een blinde. Hij wandelt zonder dat hij een blindengeleidehond heeft om hem te leiden, of zonder stok. Hij wandelt maar lukraak en het is slechts een kwestie van tijd voordat hij van de stoep afstapt en onder een auto komt, of dat hij van een klif afvalt, of tegen een boom aanloopt, of wat dan ook. Het is gewoonweg dom. Weet je, als je ogen hebt, waarom zou je ze dan dichtplakken met plakband, zodat je niets meer ziet en tegen dingen aanbotst. Open toch je ogen en maak gebruik van de kennis die God je gegeven heeft.

In het geestelijke gebied heeft God ons de bekwaamheid gegeven om dingen te zien die komen, om wijsheid te hebben om met situaties om te gaan. En toch maken de meeste mensen hier geen gebruik van. Er is ons geleerd, en zelfs de kerk heeft dit gedaan, dat je de dingen van God eenvoudigweg niet kunt weten. Je kunt geen openbaring krijgen. Je bent niet anders dan je niet verlost buurman. Het enige verschil is dat je zeker weet dat je op een dag, nadat je een totale puinhoop van je leven hebt gemaakt, naar de hemel gaat en dat God het allemaal zal goedmaken en dat het in de hemel fantastisch zal zijn. Maar in het barre hier en nu strompel je maar gewoon rond, net zoals je niet verlost buurman.

Ik wil dat je weet dat dit niet de manier is waarop God het heeft bedoeld. Je hebt een bekwaamheid om alle dingen te weten en om in de geest te bidden. Als je dat doet, zal het denken van Christus, dus dat deel van je dat alles weet, gaan functioneren en het zal jou openbaringen geven. God zal je zelfs toekomstige dingen laten zien. Tjonge, dat is een overweldigende openbaring.

Het doet me denken aan een waterput. Je kunt drie meter lager levengevend water hebben, maar je moet een manier hebben om dat water omhoog te halen, anders zou je van dorst kunnen sterven, terwijl je toch slechts maar een paar meter verwijderd bent van levengevend water. Je moet een emmer laten zakken. Precies zo hebben wij binnen in ons de wijsheid van God, de gedachten van Christus. Maar de meeste mensen weten niet hoe ze er bij kunnen komen. Maar dat is heel eenvoudig. De Bijbel zegt in 1 Korintiërs 14:14 dat als je in een onbekende tong bidt, je geest bidt. De geest is dat deel van jou dat levengevende kennis heeft, de bovennatuurlijke gedachten van Christus. Vaak hoor ik mensen zeggen dat ze proberen het woord van God uit hun verstand en in hun geest te krijgen. Maar je moet het eigenlijk omdraaien. Je geest heeft al de perfecte openbaring van God en wat jij moet proberen te doen, is dit begrip en die openbaringskennis die in je geest is, uit je geest te halen en in je verstand te brengen. Je vernieuwt je denken ermee.

Hoe doe je dat? Als je een waterput had, dan zou je een emmer laten zakken en het water naar boven halen. Hoe krijg je het uit je geest? Je neemt deze gave van spreken in tongen. Je begint te bidden en vraagt aan God of Hij het wil

uitleggen en, boem, je begint bovennatuurlijke openbaringskennis van het Woord van God te ontvangen. Ik zou niet zonder spreken in tongen kunnen. Ik spreek veel in tongen. Ik besteed een heleboel tijd met wandelen en in tongen bidden. Weet je waarom? Omdat in mijn geest het leven is, en als ik in tongen bid, bidt mijn geest.

Je kunt natuurlijk ook op een vleselijke manier bidden. Maar het feit dat je bidt, maakt je niet noodzakelijkerwijs geestelijk. Je kunt een absolute hypocriet zijn en bidden. Je kunt verkeerd bidden. Als je met je verstand bidt, kun je op zo'n manier bidden dat je probeert indruk te maken op de mensen die luisteren. Ik weet zeker dat je vast wel eens mensen hebt gehoord die, als ze baden, niet tot God spraken. Ze spraken tot de mensen die luisterden en ze probeerden iets duidelijk te maken en gebruikten de naam van de Heer en het feit dat de mensen je niet midden in een gebed in de rede zullen vallen om je te zeggen dat je liegt. Ze gebruiken op deze manier het gebed om hun standpunt naar voren te brengen.

We hebben dat allemaal wel eens meegemaakt. Maar zie je, dat is bidden op de verkeerde manier. Je kunt met je verstand verkeerd bidden. Maar als je uit je geest bidt, en de Schrift zegt dat je dat doet als je in tongen bidt, als je in een onbekende tong bidt, dan bidt je geest en dan kun je niet verkeerd bidden. Je bidt de volmaakte verborgen wijsheid van God uit in je geest, in dat deel van je dat het denken van Christus heeft.

Ik zeg je dat de mogelijkheden hier ontzagwekkend zijn. Als je dit werkelijk zou begrijpen, snap ik niet waarom er nog iemand is die de gave van het spreken in tongen bestrijdt. Ik snap dat echt niet. Ik denk te weten waarom mensen de doop met de Heilige Geest en het spreken in tongen bestrijden. Ik heb het misschien niet juist, maar ik baseer dit op de duizenden mensen waar ik mee te maken heb gehad en hoewel ik het misschien niet helemaal goed heb, denk ik dat ik er niet zover naast zit. Maar ik geloof dat mensen de doop met de Heilige Geest en het spreken in tongen bestrijden omdat het in verband staat met onze overwinning. Hiermee bedoel ik de kracht, de bekwaamheid, om je omstandigheden te beheersen in plaats van dat ze jou beheersen. De mensen die beneden het niveau leven van wat God voor ze heeft bedoeld, en zichzelf troosten door te zeggen dat wonderen niet meer gebeuren en je tegenwoordig niet meer de resultaten kunt hebben die de mensen in de Bijbel hadden, proberen de Schrift te gebruiken en te verdraaien om een krachteloos verslagen leven te rechtvaardigen. Ze bestrijden de doop met de Heilige Geest en het spreken in tongen omdat het hun excuses zou wegnemen.

Maar als het wel waar is en als je de gedachten van Christus hebt en als je die tevoorschijn kunt brengen door in tongen te spreken, dan kun je geen onwetendheid aanvoeren. Je kunt niet zeggen: "Nou, je kunt deze dingen gewoon niet weten. Ze zijn hoger dan ons. Geen oog heeft het gezien en geen oor heeft het gehoord." Ze slaan dan het volgende vers over waar staat: "*Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest.*" (1 Kor. 2:9-10). Dat soort mensen bestrijdt de doop met de Heilige Geest en het spreken in tongen omdat het hun masker, hun vermomming, wegneemt. Ze kunnen zich niet meer verbergen achter de beperkingen van het vlees. Als je gaat stromen in de Heilige Geest, krijg je de mogelijkheden die God op een bovennatuurlijke wijze door de Heilige Geest geeft. Daarom vechten mensen er tegen. Maar ik zeg je dat dit krachtig is. Zo ontving ik openbaringskennis.

In 1 Korintiërs 14:14 staat dus dat als ik in een onbekende tong bid, mijn geest bidt. Het deel van me dat deze wijsheid heeft. En ga eens een vers terug, naar vers 13: "*Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen.*" Dit is heel belangrijk. Ik heb al vastgesteld dat je geest de gedachten van Christus en alle wijsheid heeft. Als je in tongen bidt, breng je dit tevoorschijn, maar in vers 14 wordt er speciaal op gewezen dat als je in de geest bidt, je verstand onvruchtbaar is. Je hebt er niets aan om in tongen te bidden tenzij je verstand er profijt van kan hebben.

Nu geloof ik wel dat het spreken in tongen enig profijt heeft. Het geeft je vrede en rust. Ik heb naar aanleiding van Jesaja 28 al behandeld dat het bepaalde dingen voor je doet, maar je krijgt niet het volle profijt van het spreken in tongen, tenzij je begint te verstaan wat je zegt. En in vers 13 van 1 Korintiërs 14 staat dat als je in een onbekende tong spreekt, je moet bidden dat het mag worden uitgelegd. We kunnen dus niet alleen ons spreken in tongen uitleggen, maar de Schrift zegt dat we het ook moeten doen.

Ik weet dat er nu iemand zal zijn die zegt: "Wacht even. In dit hoofdstuk gaat het over een samenkomst van de gemeente, dat er hooguit drie mensen een boodschap in tongen mogen brengen en dat het allemaal door iemand moet worden uitgelegd." (vers 27) Ik geef toe dat dit precies de context van dit Schriftgedeelte is. Hier gaat het erover hoe het spreken in tongen in de samenkomst werkzaam moet zijn en er staat dat als je in de gemeente in tongen spreekt, je ook moet bidden dat iemand een uitleg geeft, zodat de mensen er door worden gesticht. En ik ben het ermee eens dat het in de eerste plaats hierover gaat in dit hoofdstuk. Maar in hetzelfde tekstgedeelte zegt de apostel Paulus (verzen 18-19): "*Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek, maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een tong.*"

Paulus zegt hier dus dat hij meer in tongen spreekt dan alle gemeenteleden tezamen, maar dat hij dit niet in de gemeentedienst wil doen. Als het niet in de gemeentedienst is, waar dan wel? In zijn persoonlijke leven. Dus wat ik hiermee wil zeggen is, dat zoals tongen in een gemeente werkzaam zijn, het op dezelfde manier thuis kan werken. Paulus sprak thuis in tongen.

Ik geloof dat als je bidt en je verstand onvruchtbaar blijft, dat je kunt bidden om een uitleg van je tong als je alleen bent en niet in een gemeentedienst. Als je dat doet, en onthoudt dat je in de geest bidt, dus in dat deel van je dat de gedachten van Christus heeft, dan is het enige wat je kunt doen dat je deze verborgen wijsheid die je met je mond spreekt zelf uitlegt. Ik geloof dat de apostel Paulus het zo deed. De apostel Paulus had een ervaring met God, maar zijn verstand was geïndoctrineerd door een bepaalde manier van denken. Dat stond lijnrecht tegenover elkaar en hoe bracht hij dat in overeenstemming met elkaar?

De Bijbel zegt dat een man is zoals hij in zijn hart denkt. Dat staat in Spreuken 23:7.¹² Als je met je verstand verkeerd denkt, zelfs als je een geweldige ervaring met God hebt gehad en de kracht van God in je geest hebt, dan zul je uiteindelijk toch zo zijn zoals je met je verstand denkt. Je moet met je gehele hart geloven, niet alleen je geest, maar ook je ziel. Die twee moeten in overeenstemming zijn. Dan begin je kracht in je leven te krijgen. Hoe bracht Paulus zijn verstand in overeenstemming? Door te bidden in tongen en te

¹² NBG51: Want als iemand die zijn eigen plannen maakt, zo is hij; King James: For as he thinketh in his heart, so is he.

geloven voor een uitleg. En deze uitleg begon zijn denken te veranderen, zodat het in lijn kwam met de waarheid die in zijn geest was.

Laat me je een klein getuigenis geven van hoe dit in mijn leven werkt. De gaven van de Geest zijn werkzaam in mijn leven. Ik zeg dingen die ik menselijk gesproken onmogelijk zou kunnen weten. God spreekt tot me en ik geef die dingen door. Duizenden keren kreeg ik een bevestiging dat de dingen die ik had gezegd absoluut juist waren. Ik kan me een dienst herinneren waarbij ik een vrouw naar voren riep en ik haar naam noemde en haar van alles vertelde. Maar ik had deze vrouw nog nooit eerder in mijn leven gezien. En toch noemde ik haar naam. Ik vertelde wat er verkeerd met haar was en welke ziektes ze had. Ik vertelde haar dingen die ik niet had kunnen weten, want ik had deze dame nog nooit eerder gezien.

Hoe krijg je de bekwaamheid om dat te doen? Dat komt omdat God met je communiceert. Maar vooral zeg ik je dat de gaven van de Geest veelvuldiger en grondiger functioneren nadat ik in tongen heb gebeden en geloofd heb voor een uitleg.

Ik weet dat sommige mensen alleen in de natuurlijke wereld leven, waar ze zich comfortabel voelen, en dat ze nooit de dingen van God binnengaan. En ik weet dat de dingen die ik hier zeg deze mensen geweld aandoet. Het past niet in hun begrip van wat normaal is in hun leven. Maar dit is werkelijk het normale Christelijke leven. Als we wedergeboren zijn en als we God zelf binnen in ons hebben wonen en als Hij alle dingen weet en door ons heen wil werken om andere mensen te helpen, waarom zou het dan zo vreemd zijn te denken dat God van Zijn kennis aan je wil geven, zodat jij kunt spreken en iemand bereiken en hem openstellen voor de dingen van God? Ik wil niemand veroordelen, maar voor mij is het normaal om het zo te doen. God laat me dingen zien. Hij spreekt door me heen en geeft me woorden van kennis over andere mensen.

Ik zeg die woorden niet altijd tegen de mensen. Soms laat de Heer me dingen zien over mensen en dan ben ik er niet zeker van dat het zo is, dus dan zeg ik het niet. En soms is het beter dat ik het niet zeg. Ik ontmoet mensen in de seculiere wereld. Het werkt niet alleen in de gemeente, maar ook als je bijvoorbeeld in een warenhuis bent, bij de groenteboer of waar je ook bent. Ik was eens in een winkel en iemand kwam naar me toe en bood aan iets voor me te doen. De Heilige Geest sprak toen tegen me en zei dat deze man een oplichter was en dat ik hem niet verder moest vertrouwen dan mijn neus lang was. Dit is niet bedoeld als kritiek op die persoon en het werd niet tegen me gezegd als iets wat ik tegen hem moest zeggen. God liet me dingen zien. Hij maakte me er opmerkzaam op, zodat ik op de juiste manier kon handelen. God zegt voortdurend dit soort dingen tegen me. Ik geloof dat dit het normale Christelijke leven is. Eén van de redenen dat het functioneert is omdat ik veel tijd doorbreng met het spreken in tongen en dat ik God dan vraag om me uit te leggen wat het betekent.

Nu ga ik je iets zeggen om je te helpen het toe te passen in je leven. Als ik het heb over spreken in tongen en God dan vraag om me een uitleg te geven, betekent dit niet dat ik in tongen bid, dan even ophoud en in het Nederlands ga bidden en dat er dan een letterlijke vertaling is van wat ik zojuist in tongen heb gesproken. Daar heb ik het niet over. Merk op dat de Schrift zegt dat je om een uitleg moet bidden, niet om een vertaling. Dat maakt verschil. Een vertaling is letterlijk. Ik heb in andere landen gesproken en heb tolken meegemaakt die letterlijk vertaalden wat ik zei en dat komt gewoon niet over in een andere taal.

Het idioom is anders. Wat ik in mijn platte Texaanse taal zeg, heeft in Duitsland voor de meeste mensen geen betekenis. Ik heb gesproken met tolken erbij waarbij ik iets zei dat één zin lang was, dus relatief kort. En zij gingen twee of drie zinnen of zelfs wel een hele alinea door. Dat was omdat ze het probeerden uit te leggen en de bedoeling van wat ik zei uiteen te zetten in plaats van een letterlijke vertaling te geven.

Dit is dus wat ik duidelijk wil maken. Als je in tongen spreekt, de verborgen wijsheid van God bidt, dan bid je voor een bovennatuurlijke openbaring en wat je wilt is een uitleg, niet noodzakelijkerwijs een letterlijke vertaling, maar de essentie van wat je hebt gezegd, een openbaring van de waarheid, de geestelijke waarheid die je gesproken hebt. Dat is wat je wilt. Het hoeft dus niet per se zo te zijn dat je een minuut lang in tongen spreekt, je even stopt en dan een minuut lang gaat uitleggen. Je kunt een minuut lang in tongen spreken en dan iets krijgen wat een hele tijd duurt om uit te leggen en om over na te denken. Dit is belangrijk. Sommigen denken misschien dat de uitleg niet van God komt, omdat hij vijf keer zo lang was als wat je in tongen zei. Op die manier werkt het niet. Het is een uitleg, niet een vertaling.

Ik kom uit een omgeving waar men tegen het spreken in tongen was. En als je al in tongen sprak, dan kwam het van de duivel. Daarom was er veel weerstand tegen spreken in tongen. Ik had eens de leiding over een Bijbelstudie en iedereen die aanwezig was geloofde dat in tongen spreken een gave van God is, die ook nu van kracht is, maar niemand van ons had ooit publiekelijk in tongen gesproken. We hadden nog nooit in aanwezigheid van anderen een woord in tongen gesproken. We hielden een lofprijs- en aanbiddingsdienst en God legde het op mijn hart om in tongen een boodschap door te geven. Dat deed ik en ik maakte iedereen aan het schrikken. De muzikanten stopten terstond, omdat het erg radicaal was dat iemand in tongen sprak. Het werd toen doodstil. We wisten dat er een uitleg moest komen. Maar niemand kwam met een uitleg. Eigenlijk voelde ik dat iemand anders de uitleg had, maar niemand gaf hem. Dus daarom deed ik wat de Schrift hier zei. Ik zei tegen God: "Ik geloof dat het van U was." Ik vroeg de Heer om me de uitleg te geven, en de Heer gaf me de uitleg van wat ik had gezegd. Het was niet een letterlijke vertaling, maar het was de essentie van wat ik had gezegd. En dus sprak ik het uit. Ik las voor uit Jozua 1 en ik zei dat God dit had willen overbrengen. Toen ik dit Schriftgedeelte las, bleek het dat iemand anders, Marcel Townsly, die nog nooit tongentaal had gehoord en nog nooit een uitleg had gegeven, precies dezelfde woorden had die ik uit Jozua 1 voorlas. Hij was nieuw in het geloof en hij had dat nog nooit in de Bijbel gelezen, maar toen ik dit tekstgedeelte voorlas, zei hij: "Ja, dat is het. Dat had ik in mijn hoofd." Het was een bevestiging voor hem. Hij is verder gegroeid en nu spreekt hij natuurlijk wel in tongen en hij heeft ook heel vaak een uitleg gegeven.

Wat ik hiermee wil zeggen is dat het op deze manier werkt. Ik had niet precies de woorden die werden gezegd, maar ik wist wat de essentie was en die boodschap gaf ik door met mijn nasale Texaanse woorden. Zo gebeurt het. Als je in tongen bidt, wordt je geest opgebouwd, bemoedigd en gesticht, maar is je verstand onvruchtbaar. Het betekent dat het er geen profijt van heeft. Je hoeft alleen maar zover te komen dat je verstand er wel profijt van krijgt en ik geloof dat dat door een uitleg gebeurt.

Als je in een gemeentedienst bent en je spreekt in tongen, dan moet je stoppen en een uitleg geven in je moedertaal, zodat andere mensen er profijt van kunnen hebben. Maar als je thuis in jezelf bidt, alleen voor je persoonlijke opbouw, dan

hoef je niet te stoppen met het bidden in tongen om een uitleg te geven in je moedertaal. Je hoeft dat niet te doen, omdat er niemand in de buurt is. Je kunt gewoon opeens beginnen te begrijpen waar je over bidt.

Ik kwam hier toevallig achter. Er was me zo ingeprent dat je niet in tongen kunt spreken dat er een grote weerstand bij me was en dat ik met heel veel ongeloof worstelde. De manier waarop ik dit te boven kwam, was door te nemen wat het Woord zegt, mijn vinger bij de tekstplaats te houden en mezelf te dwingen in tongen te spreken als een stap in geloof. Daardoor duwde ik mezelf in een nieuw geloofsgebied. Terwijl ik in tongen bad, bad mijn verstand niet. De Bijbel zegt in 1 Korintiërs 14:14 dat mijn geest bidt, dus mijn verstand moest iets te doen hebben. Je kunt niet ophouden met denken en daarom moest ik iets met mijn verstand doen. Wat ik ging doen was dat ik met mijn verstand ging bidden.

Dit is even terzijde, maar als je dit hoort zal het je helpen. Als je in tongen bidt, dan bidt je geest en niet je verstand. Daarom kan ik in tongen bidden en Bijbelteksten lezen of een boek en ik kan je daarna een verslag geven van dat boek of ik kan je vertellen welke teksten ik heb gelezen. Al die dingen heb ik gedaan. En toch spreek ik tegelijkertijd in tongen. Dat kun je niet doen als je een gedicht voordraagt en daarbij je hersenen moet gebruiken. Als je met je verstand spreekt dan moet je daar ondertussen bij nadenken. Maar omdat het spreken in tongen van je geest komt en niet van je verstand, kun je zowel lezen als dingen perfect begrijpen. Dit is een bewijs dat het een bovennatuurlijke gave is. Het komt niet uit je hersenen, maar het komt rechtstreeks uit je hart. Het is God die door jou spreekt.

Dus als ik in tongen bid, kan ik ook met mijn verstand bidden. Hier kwam ik dus toevallig achter. Het gebeurde toen ik een tijdlang 1 tot 2 uur per dag in tongen bad. Maar ik bad ook met mijn verstand en opeens kreeg ik mensen in gedachten aan wie ik in geen weken, maanden of jaren had gedacht. Ik kreeg dingen over hen in gedachten die ik normaal gesproken nooit zou kunnen weten. Ik kon iemand in gedachten krijgen aan wie ik in jaren niet had gedacht en opeens voelde ik een bezorgdheid, alsof deze persoon ziek was. Ik begon dan te bidden voor zijn welzijn. Er was geen enkele reden dat ik dat zou kunnen weten. Ik had niet eens met die persoon gesproken. En telkens weer gebeurde het dat als ik zo voor iemand bad, die persoon binnen twee weken kwam opdagen. We kwamen weer met elkaar in contact en hij bevestigde dan dat hij zich fysiek niet in orde had gevoeld of dat hij geldzorgen had. Nadat dit ontelbare keren was gebeurd, legde mijn 'bliksemsnelle' verstand eindelijk een verband. Ik begon te zien dat als ik in tongen bad en God geloofde voor een uitleg, het niet bleef bij het bidden in tongen gevolgd door een vertaling in mijn moedertaal, maar dat mijn verstand door de inspiratie van de Heilige Geest dingen begon te denken. Ik begon over dingen te bidden en ik zag dingen gebeuren en na verloop van tijd realiseerde ik me dat het God was die tot me sprak en me een uitleg gaf.

Eén van de duidelijkste voorbeelden die ik heb gehad gebeurde op een ochtend waarop ik minstens een uur, misschien wel twee uur, in tongen bad. Ik liep in mijn huis heen en weer en was aan het bidden, toen ik een bepaalde man in gedachten kreeg. Op de middelbare school waren we vrienden geweest, maar het was al vier jaar geleden dat ik hem voor het laatst had gezien. In die vier jaar had ik niet eens meer aan hem gedacht. Het was alsof hij uit mijn leven was verdwenen. We waren allebei onze eigen weg gegaan en ik dacht nooit meer aan hem. Maar terwijl ik die dag in tongen aan het bidden was, kwam deze man steeds maar weer terug in mijn gedachten en daarom begon ik voor hem te

bidden. De Heer liet me zien dat hij problemen had en dat hij het nodig had dat ik voor hem bad. Ik was dus uren in tongen aan het bidden voor deze man. En terwijl ik zo aan het ijsberen en bidden was, ging de deurbel. Ik ging naar de deur en raad eens wie daar stond? Deze zelfde man voor wie ik de hele ochtend had gebeden. Toen dit gebeurde, schrok ik wel wat. Het was vier jaar geleden dat ik die man voor het laatst had gezien. Hij zei niet "hallo". Hij zei niet waarom hij er was. Hij zei niet "da's een tijd geleden". Er was geen begroeting en we wisselden geen beleefdheden uit. Hij zei alleen maar: "Kan ik binnenkomen?" Ik deed een stap opzij om hem binnen te laten. Hij liep naar binnen, ging zitten en begon te huilen. Hij stortte zijn hart voor me uit en vertelde me alles wat er was gebeurd.

Terwijl hij dat deed, zat ik daar maar en – ik was nog erg jong in de Heer - het allereerste wat door mijn hoofd schoot was dat ik mezelf ging veroordelen. Ik dacht bij mezelf dat ik al die tijd in die brabbeltaal had gebeden. Het was nog in de tijd dat ik moeite had om werkelijk te geloven dat tongentaal van God was. Dus ik begon mezelf direct te veroordelen en zei tegen mezelf: "Je hebt twee uur lang in die brabbeltaal gebeden, terwijl je gewoon had kunnen bidden en iets had kunnen doen waar hij wat aan had gehad." Maar toen was mijn volgende gedachte: "Hoe had ik kunnen weten dat ik voor hem moest bidden?" En ik herinnerde me dat juist hij degene was aan wie ik de hele ochtend had gedacht. Dit is geen toeval. Dit is God. Het was een uitleg van mijn tongentaal. Deze man bleef maar huilen en hij vertelde me al zijn problemen. Toen we elkaar nog kenden, was ik nog steeds bij die confessionele kerk. Hij had er geen idee van dat ik inmiddels gedoopt was met de Heilige Geest, dat ik in tongen sprak en dat God wonderen door mij deed. Ik geloof dat hij alleen maar een vriend nodig had, een schouder om op uit te huilen. Ik onderbrak hem en zei: "Dit is wat God me vertelt." En ik vertelde hem wat zijn problemen waren. Ik vertelde hem wat er gaande was. Ik had woorden van wijsheid en kennis en de man schrok ervan. Maar toch moest hij toegeven dat het van God was. Ik kon hem helpen en toen het voorbij was, dacht ik: "Nu weet ik dat toen ik in tongen bad, ik tegelijkertijd met mijn verstand bad. God inspireerde en bestuurde die gedachten op een bovennatuurlijke manier. Hij is Degene die me voor deze man liet bidden." Na die tijd heb ik er niet meer aan getwijfeld en heb ik erin geleefd. Op deze manier doe ik veel dingen.

Persoonlijk houd ik er niet van dat ik meteen een uitleg krijg als ik in tongen bid. Soms wel, maar in het algemeen ga ik wandelen of zoiets als ik in tongen bid. Ik bid dan een uur lang of meer in tongen. Op dat moment ben ik dan niet zo nodig op zoek naar iets wereldschokkends of een woord van kennis of openbaring. Ik bid alleen maar in tongen en ik geloof dat, wanneer ik het nodig heb, God me zal laten zien wat ik moet doen. Dat is mijn persoonlijke voorkeur.

Als ik bijvoorbeeld deze bijeenkomsten houd en als ik van tevoren zou bidden dat de gaven van de Heilige Geest werkzaam zouden zijn en God krachtig door me heen zou werken, en als God me dingen zou laten zien die zullen gebeuren, dat die en die persoon uit een rolstoel zal opstaan en dat iemand anders een rode blouse draagt, zodat ik weet dat het die persoon is die ik moet hebben, als God me dat een week van tevoren zou vertellen, dan is dat voor mijn verstand een te lange tijd om erover te denken. Ik kan je garanderen dat ik in een mate van ongeloof terecht zou komen. Er zullen dan vragen bij me opkomen of het wel echt zo is. Daarom heb ik het liever niet op die manier.

Bij een vriend van me, Marcel Townsly, over wie ik het al gehad heb, degene die een uitleg kreeg maar het eerst niet beseftte, bij Marcel Townsly is het precies andersom. Hij houdt ervan dat de Heer hem precies vertelt wat voor kleur pak iemand draagt, waar hij zit, derde rij, tweede stoel van het einde, dat God hem dat soort woorden van kennis geeft als hij een week van tevoren erover bidt. Dat is prima. Ik bedoel maar dat God dingen kan doen zoals het bij ieder persoonlijk past.

Maar zoals het bij mij persoonlijk het beste werkt is dat als ik in tongen bid, ik God voor een uitleg geloof. Maar op dat moment krijg ik dan niet iets opzienbarends. Daar heb ik geen enkele moeite mee. Ik heb het gevoel dat het opgeslagen is en als ik het nodig heb, komt het er wel uit. Als ik daarna in een dienst ben of als ik in de knel zit en mensen me bekritisieren en ik een woord van God nodig heb, dan is het al bij Hem gebracht. Ik heb al in tongen gesproken om deze wijsheid te ontvangen. Ik geloof dat het er al is. Dan zeg ik: "Vader, ik heb een woord van U nodig." God laat me dan op een bovennatuurlijke manier dingen zien. En doordat ik het zo doe, heeft Hij al heel vaak mijn hachje gered.

Als je begrepen hebt waar ik over heb gesproken, zeg ik je dat dit een heel belangrijke waarheid is. Het is een voorrecht dat God Zijn Geest binnen in je heeft gelegd en je vervolgens het voorrecht heeft gegeven dat je het tevoorschijn kunt halen. Hij heeft je verteld dat je het kunt uitleggen, er uit kunt putten. Hij geeft je daartoe niet alleen de gelegenheid, maar vertelt je ook dat Hij wil dat je dit doet. Wat een groot voorrecht is dat. Wij moeten hier ons voordeel mee doen. Er is geen enkel excuus om door het leven te strompelen en alleen maar te wensen, te hopen en te bidden dat je het op de een of andere manier er goed vanaf brengt. Je kunt het weten. Je kunt openbaring van God krijgen. Je kunt een woord van God krijgen, dat je apart zet van ieder ander. Je kunt vol zelfvertrouwen zijn. Ik geloof dat echt. Er is een zekerheid in mijn leven, omdat ik geloof dat God me leert en me leidt in de dingen die ik doe. Ik wil graag dat jij dezelfde zekerheid hebt, hetzelfde geloof en dezelfde vrede die het geeft.